tatũ expellit̃: ꝛ oĩs iusticia ꝯsũmat̃. Aut certe alia
duo: Qḋ tibi nõ vis fieri: alteri ne feceris. Et item
Qḋ vultis vt faciant vob̃ hoĩes: facite ꝛ vos illis
sil'r. Quidã aũt duos istos petꝝ ꝛ philippũ apl'os
exponit itelligere optere: qm̃ hi p̃mũ trãsgredien
tes iudaicos fines: gentes adduxerũt ad christum
philippus qḋẽ samariã quã ipam samariã asinaꝫ
eẽ interp̃tat̃. Petrus aũt gẽtes: accipiẽs corneliũ
Tex. ex gentibus q̃si samarie pullũ. ¶ Et si qs vobis di/
xerit aliqd dicite: Dñs operã eorũ desiderat. Nec
dicatis: dñs tuus neqꝫ dñs nr̃ neqꝫ dñs iumẽtoꝝ.
vt intelligãt oẽs: qꝛ ego solus dñs: nõ solũ aĩaliũ:
neqꝫ solũ eoꝝ q̇ mihi subditi sunt: sed oĩm hoĩum
etiã q̇ mihi ꝯtrarij sunt. Nã ꝛ pctõres cõditione q̇
dẽ mei sunt: volũtate aũt sua diaboli. Meus est
eni orbis terre ꝛ plenitudo eius: Dñs operã eorũ
desiderat. Justũ est vt aliqñ creatura seruiat suo
factori. Gentes eni deus in ptãte diaboli ꝑ tp̃e re
liq̇t vt tẽptet: nõ in eternũ cõsumpsit vt ꝑdat. Ne
Ps. 35. cesse est aũt vt fiat qḋ scriptũ est: Hoĩes ꝛ iumẽta
Tex. saluabis dñe. ¶ Confestim aũt remittet eos. Aĩal
q̇dẽ postq̃ ingressum est in hierl'm iude: ad dñm
suũ remissuꝫ est. Aĩalis aũt ꝓphetia ĩ iudea remã
sit: Nã de aĩali illo nõ hoc qḋ videbat̃ necessariuꝫ
erat xp̃o: sed id quod intelligebatur. i. non caro:
sed rõ. Jõqꝫ caro remissa est: rõ autẽ retẽta. Aut ita
Nõ dixit: ꝛ iteꝝ remittet eos ad te: sꝫ tm̃ remittet
eos: ne ministeriũ p̃cederet rõnem. Nã puto in p̃/
mis hoĩes nõ sermõe nudo vocauit aplorũ: sed ꝑ
virtutẽ spũsscti soluit ꝑiter ꝛ adduxit. Postq̃ au
tẽ adduxit iterũ dimisit eos in arbitrio: vt labore
suo comitãte gr̃a iustificent̃. Nã qḋ vocati sumus
dei est: qḋ aũt digni vocatione viuimus nr̃m pari
ter ꝛ dei ẽ. Hoc est qḋ ait: Iteꝝ remittet eos. Nõ
ad diabolũ q̇ p̃us tenebat eos: sed in arbitrio suo
in quo añ fuerũt adiuuãte. s. dono gr̃e ¶ Hoc aũt
Tex. totũ factũ est vt impleret̃: qḋ dictũ est ꝑ ꝓphetã di
centẽ. Dicite filie syon: ecce rex tuus venit tibi mã/
suetus: sedẽs sup asinã ꝛ pullũ filiũ iumenti. Dñs
eni ascẽdẽs ad mortẽ in hierosolymã: magnã gra
tiã pacis ꝛ cõcordie mũdo vniuerso q̃si in testamẽ
to reliq̇t. In mysteriũ eni gentiũ futurarũ sedens
sup asinã ꝛ pullũ eius ĩtrauit in tẽplũ: ꝛ sic gẽtes
iudeis ꝯiũxit. Sciẽs aũt ꝓpheta maliciã iudeoꝝ
qꝛ ꝯtradicturi fuerãt xp̃o ascendẽti in tẽplũ: iõ añ
p̃monuit: vt ꝑ hoc signũ cognoscerent regẽ suũ iu
dei dicẽs: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus ꝛc̃.
Ecce oñdẽtis est ṽbũ. i. videte: nõ carnali aspectu
sed spũali intellectu oꝑa virtutũ eius aspicite: non
scema visiõis eius. Si eni scema tm̃ eius aspexeri
tis: decipiẽdi estis natura hũana Si aũt opus ei⁹
ꝯsideraueritis: saluãdi estis in ṽtute diuina. Añ
tꝑa aũt multa ꝯstitutus ꝓpheta: videns eũ spũali
aspectu q̇ nõdũ fuerat nat⁹: iõ dicebat: ecce: vt oñ
deret: qꝛ ille de quo loq̇bat̃: añq̃ nasceret̃ iaꝫ erat
Cũ ergo videritis eũ in tẽplo o iudei: nolite supbe
agere ꝯtra eũ dicẽtes: In q̃ ptãte facis hec: Qꝛ ecce
rex tuus venit mãsuetus sedẽs sup asinã: Nolite
cõsiderare in q̃ ptãte facit: sed ꝯsiderate tm̃ si face
re põt: qm̃ hoc credere est: illud autẽ tẽptare. Ecce
rex tuus venit tibi mãsuetus sedẽs sup asinã. No
lite dicere: nos nõ habem⁹ regẽ sed tm̃mõ cesarẽ.
Ecce rex tuus venit tibi mãsuet⁹ sedens sup asinã
Si intellexeris: venit tibi: si nõ intellexeris veni/
et ꝯtra te. i. si intellexeris veniet vt saluet te vt sub
pedib̄ tuis subiuget gẽtes: vt gaudẽs ꝑ ꝓphetã di

cas: Qm̃ dñs excelsus: terribilis ꝛ rex magn⁹ sup Ps. 46.
oẽm terrã: subiecit ppl's nob̃ ꝛ gẽtes sub pedibus
nr̃is: elegit nos hereditatẽ sibi spẽm iacob quẽ di
lexit. Si aũt nõ intellexeris veniat vt ꝑdat te: ꝛ de
tẽplo sctitatis expellat: ꝛ aliã sposã de gẽtib̄ casti/
orẽ ducat in cubiculũ sctitatis vt tu ꝓiecta ꝛ in tene
bris ꝯstituta dicas ꝑ salomonẽ: Ne aspexeritis me
qm̃ ego suꝫ denig̃ta qm̃ despexit me sol. Uis cog̃/ Cant. 1.
scere mãsuetudinẽ venientis: ꝯsidera spẽm aduẽt⁹
eius. Nõ sedet in curru aureo: p̃ciosa purpura ful
gẽs: neqꝫ ascẽdit sup equũ feruidũ amatorẽ discor
die ꝛ litis: q̇ iactãtia gl'ie pectus hẽt repletũ: q̇ de
lõginquo odorat̃ bellũ ꝛ gaudet ad vocẽ tube ꝛ cũ
viderit sanguineã pugnã: dicit in corde suo bñfa/
ctũ: sed sedet sup asinã trãquillitatis ꝛ pacis ami/
cã. Nõ aũt vides in circuitu eius splẽdẽtes gladi
os aut cetera ornamẽta armoꝝ terribiliũ. Sꝫ q̇d
Ramos frondẽtes: testimõia pietatis. Uenit ergo
mãsuetus vt nõ ꝓpter potentiã timeret̃: sꝫ vt ꝓpter
mãsuetudinẽ amaret̃ ¶ Sedẽs sup asinã ꝛ pullũ
eius. Esto: Sup matrẽ sedebat nunq̇d ꝛ sup pul/ Tex.
lũ sedebat? Tñ ꝛ si corꝑalit̃ fieri nõ poterat vt sup
aĩal vtrũqꝫ sederet: spũal'r poterat: cũ eẽt de⁹: vt et
in iudeis sederet ꝛ gẽtilib̄ siml'. Sedẽ aũt est sup
iumẽta. i. in p̃cordijs habitare vt dicat illis xp̃us
Tollite onus meũ sup vos ꝛ videte: qm̃ mitis sum Matt. 11.
ꝛ hũilis corde. Mãsueti eni mãsuetũ debẽt por/
tare q̇ vocauit eos sessor: nõ vt puniat eos ꝓpt̃ pctã
eoꝝ: sꝫ vt ip̃e req̇escat in eis ꝓpter mãsuetudinẽ eo
rũ. Nã sicut hoc genus iumẽti si q̇d errat: in sim/
plicitate errat ꝛ nõ in asꝑitate: ita et hoĩes q̇ credi/
derũt in xp̃m siue ex iudeis siue ex gẽtib̄ nõ ĩ ma/
licia: sꝫ in ignorãtia peccauerũt: iõ sedere debẽt nõ
puniri sub graui sessore. Nã sic pctõres eq̇ sũt dia/
boli: ita ꝛ scti eq̇ sunt xp̃i: qꝛ diabolus in pctõrib⁹
sedẽs instigat eos ꝑ deserta facinoꝝ. i. ꝑ fornicatio
nes ꝛ auaricias: xp̃s aũt sedẽs in sctis dirigit eos
ꝑ plana iusticie. i. in castitate in hũilitate. Ergo eq̇
tatus diaboli ꝑditio est: eq̇tat⁹ aũt xp̃i salus. Si
cut abacuc dicit in cãticis suis ad ip̃m Qui ascẽdis Abac. 3.
sup equos tuos: ꝛ eq̇tatus tuus sanitas est: Ergo
induxit ppl'm in tẽplũ vt gẽtes iudeis ꝯiungat: vt
impleat̃ qḋ iacob bñdicẽs filiũ suũ iudã ꝓphauit
alligãs inq̇t ad vitẽ pullũ suũ. Que est illa vitis? Gene. 49.
Judea q̃ de egypto trãslata est ꝛ in oriẽte plãtata
Et sicut ꝓphetauit noe de filijs suis dicẽs: Bene/ Gene. 9.
dictus filius meus sem: dilatet deus iaphet ꝛ iha
bitet in tabernaculis sem. Sem eni erat pater iu
deoꝝ: iaphet aũt p̃r gentiũ: q̃ ꝑ xp̃m ingresse sunt
in tabernacula iudeoꝝ. ¶ Euntes aũt discipuli fece Tex.
rũt sicut p̃cepat illis iesus: ꝛ adduxerũt asinam ꝛ
pullũ. Ex euntes apl'i soluerũt asinã alienã myste/
riũ q̇dẽ fuit illoꝝ: ṽtus aũt ꝛ auctas xp̃i. Nec eñ
potuissent tollere iumẽtũ alienũ ab illo dño q̇ nõ
eos agnoscebat q̇ essent: nisi p̃ueniẽs eos spũs xp̃i
cor dñi eius p̃parasset ad dandũ. Sic ꝙ apl'i solue
rũt iudeos vel gẽtes de vinculo inimici: in p̃ma q̇
dẽ facie coꝝ videbat̃ opus: reuera aũt ṽtus fuit ꝛ
gr̃a xp̃i: Nec eni a xp̃o duodecim ꝯstituti totũ mũ
dũ ligatũ sub ptãte diaboli soluere potuissẽt: nisi
gr̃a xp̃i ꝯfregisset ṽtutẽ inimici. ¶ Et iposuerũt sup Tex.
eos vestimẽta sua: ꝛ eũ desup sedere fecerũt. Uestim̃
ta sunt p̃cepta dĩna ꝛ gr̃a spũalis. Sicut eni nudi
tatis turpitudo vestimẽto tegit̃: sic naturalia ma/
la carnis nostre: p̃ceptis ꝛ gr̃a diuina tegunt̃. Oĩs
eni hõ naturaliter nõ solũ pctõr est: sed etiã totus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0004
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG